

Nuri Kayalı – (Oktay Akbal'ın 'Suçumuz İnsan Olmak' Romanından) – Kapalı

Karakter Edebiyat Fakültesi, Felsefe Bölümü mezunu Nuri Kayalı, evli ve iki çocuk babası bir memurdur. Mesleki hayallerini gerçekleştirememek, ağır hayat şartları, karısının memnuniyetsiz, huysuz tavırları neticesinde henüz orta yaşlarındayken melankolik, depresif bir adam haline gelmiştir. Nuri, münakaşalardan bıktığı için çareyi pasif ve edilgen şekilde kendini çevreye kapatarak bulmuştur. Kendi kendine kaldığı zamanlarda ise, gerçekleştiremediği her şeyin düşünür. Zaman içinde, Nuri, hayal ile gerçeği karıştıran bir adam haline gelmiştir. Ayrıca, sevdiği kadını da düşler, ancak bu, ybirlikte olmadıklarında, kadının neler yaptığını betimlemekten ibaret olan bir kısakançlıktır.

Aktiviteler Nuri'nin vaktinin çoğu bakanlıktaki memuriyetinde çalışarak geçer. Öğlenleri genellikle yemek yemek için evine gelir. Arada sırada ailesini sinemaya götürür. Fakat sinemaya gitmekten aslında hoşlanmaz. Gazete okumayı ve kitap okumayı sever, ancak ne var ki kitaplar kendisine oldukça pahalı geldiğinden istediği gibi sık sık kitap alamaz. Maaşı eline geçtiği ilk günlerde meyhaneye giderek birkaç kadeh alkol almayı sever.

ÖRNEK ANILAR

Hayalperest Nuri Kayalı, gerçek hayatı düşleri ile birlikte yaşayan hayalperest bir karakterdi, hatta bazı zamanlar düş ile gerçekğin ayırımını kendisi bile yapamazdı. Memuriyet yaptığı dairede müdür önemli bir dosyayı acilen bulmasını istediğinde, Nuri yine hayal ve gerçek arasındaki çözümlenmeyi yapamadı. "Müdür akşama kadar bulunuz, diyor. Akşama kadar! Nuri döndü, yerine oturdu. Dosyayı hatırlıyor. İçindekileri de biliyor, işi bitmişti. Ne zaman mı? O çok hayal kurduğu günlerde ne yaptığını hatırlayabilir mi? Çok hayalleri olmak da ne kötü! Gerçek hayatın dışına çıkar o anlarda sanki. Oturduğu yerdedir, çevresi hep o bildik çevredir, ama o başka dünyaya uçup gidivermiştir, orada yaşamaktadır. Hayal etmeyi çoğu zaman gerçekten üstün sayardı. Gerçek dedikleri neydi ki zaten! 'Var olan bir nesne' derken ne anlaşılırdı sanki." Nuri bazen de kendisinin ve çevresinin mutsuzluğundan bıktığı için kendini hayalleri içinde bulurdu. Memuriyetten aldığı kıt kanaat maaş, evin türlü masraflarına yetmiyor, karısı Selmin gittikçe daha huysuz, geçimsiz bir kadın haline geliyordu. Nuri Kayalı, hayaller kuruyor, bir anda her şeyin değiştiğini tasavvur ediyordu. "Nuri hep karısına gücü üstünde bir şey yapmayı isterdi. Örneğin bir piyango çıkacaktı, ya da bankadan Erenköy'de bir villa. Hemn gidip bir kürk alacaktı. İpekli çamaşırlar. Yeni oda takımları. Karısını birden bunlarla karşı karşıya getirecekti. Onu, yıllar öncesinin aydınlık, sevinçli, mutluluğa ermiş, çevresini de mutlu kılan o eski insan yapacaktı. Mutfaktan, çocuk çamaşırını yakamaktan, ev işlerinin karanlık havasından kurtaracaktı. Birgün olacaktı elbet bu."

Depresif Nuri Kayalı, evliliğindeki mutsuzluğun, geçim sıkıntılarının ardından, gelecekte umudu olmayan, depresif bir karakter haline gelmişti. "Gözleri bağlı bir çiftlik hayvanı kadar dümdüz, alışılmış, her atılan adımı önceden çizilmiş bir yaşam vardı önünde. Karısı olan bir kadın, iki çocuk, daire, arkadaşlar, dünyanın en anlamsız işi, ayda iki yüz elli lira aylık. On beş günde bir gidilen pazar 11 matineleri, gündelik gazete romanları. Radyoda temsil saatini kaçırmamak. Hamiyet'e bayılmak, oda arkadaşlarıyla açık saçık şakalar yapmak. Belki bir çocuk daha. Okutmak onları büyütme. Yılların akışında önce nasıl kişiliğini yitirmişse, hayatını da öyle habersizcesine yok etmek, tüketmek."

Kıskanç Sıradan ve rutin hayatında aniden başlayan aşk Nuri'yi kıskanç bir hale getirmişti. Yanında olmadığı zamanlarda Nedret'in kocası Hamdi'nin yanında olduğunu biliyor ve O'nu kıskanıyordu. Nedret'in pencerelerine baktı. Sarımsı bir ışık parlıyordu. Nedret belki de oradaydı. Kocasını ile beraberdi. Onu gülüyordu, cilveleşiyordu, kucaklaşıyordu. Belki de vücudunu ona veriyordu. Ama Nuri vardı içinde. Yabancıydı o adam kocası olsa da."

Pasif/Edilgen Yıllardır evinde mutsuz olan Nuri, kaderine boyun eğmiş, pasif ve edilgen bir karakter haline gelmişti. Sadece, Nedret ile başlayan aşklarından sonra evdeki vaziyeti de değişmişti, karısının da bu değişimden haberi vardı. Nuri, yasak aşkın suçluluğuyla Selmin'e karşı eski tavırlarını takınıyordu. "Bir zamandır evde karısını seven, onun için her şeye katlanan bir koca rolünü oynuyordu. Karısı memnundu. Yakında gene başkente döneceklerdi. Bir aralık neredeyse sapıtacak gibi olan Nuri'nin eski boynu eğik adam haline girmesine sevinliyordu."

Melankolik Nuri; işte her şey böyledir diyordu. Pencereden baktı. Bahar geliyordu bozkıra... Parkın ağaçlarında bozkır yeşiline doğru bir gidiş vardı. Beş yıldır hep bu baharları tanırırdı. Hep dıştan tanıdı baharı, içine girmeden. Baharlar ona ne bir umut getirdi, ne içinde ölen, hep ölmekte olan bir şeyleri diriltibildi. Sabah işine koştu, akşam eve... Bir karıncanın hayatı belki daha zengindi. Daha şiirli, daha serüvenli."